βροντώδης ἡ φωνὴ τῆς Δευτέρας Παρουσίας.

Ἦταν ὁ Σχίζας, ποὺ, ἀφοῦ ἐνίκησε, ἐσύναζε τὸ στρατό του!...

—Ἀλλόμονό μου, εἶπα, φεύγω!... Μᾶς φωνάζει ὁ... στρατηγός!....

—Καὶ ποῦ θὰ πᾶτε;

—Στὴν Ἀθήνα!....

—Καὶ τί ἦταν αὐτὰ ποὺ κάνανε ἐδῶ, καὶ τσαλαπάτησαν οἱ στρατιῶτες τ' ἀμπέλια... Ἐγὼ φοβήθηκα πολὺ καὶ τρύπωσα ἐκεῖ, στὶς ἀγριοβατουλιὲς ἀπὸ κάτω!...

—Τίποτα δὲν ἤτανε!... Δὲν ἔπρεπε νὰ φοβηθῆς!... Μιὰ ψευδομάχη ἄναμε, ψεύτικη μάχη, δηλαδή... Κρῖμα νὰ μὴν εἶν' ἀληθινή!...

—Γιατί;

—Γιατὶ θἀρχόμουνα νὰ μ' ἔπιανες, νὰ ἔμενα ἐδῶ, αἰχμάλωτός σου!... Μὰ τί νὰ σοῦ δώσω γιὰ τὴν καλωσύνη σου;.... Ἕνας στρατιώτης εἶμαι!... Ἂν μποροῦσα θὰ σοῦ ἔδινα τὴν Πόλι μὲ τὰ κάστρα της, τὴν Βενετιὰ μὲ τὰ φλουριά της!... Ἀλλὰ πῶς νὰ σοῦ τὰ δώσω, ποὺ ἦταν ψεύτικος ὁ πόλεμος, καὶ ὁ Σχίζας, ὄχι Ναπολέοντας, ἀλλὰ ἐπιλοχίας!... Θέλω ὡστόσο πολύ... πολὺ κάτι... Θὰ ἤθελες καὶ σύ;...

—Σὰν τί;

—Ἕνα φιλί!...

Καὶ πρὶν προφθάσει νὰ μοῦ πῆ τὸ «ναί», ἢ νὰ μοῦ πῆ τὸ «ὄχι», τὴ φίλησα στὰ χείλη πρῶτα καὶ στὸ μάγουλο σφιχτὰ καὶ ρουφηχτά!....

Τί γλύκες καὶ τί εὐωδιές!... Θὰ ἔδινα ὅλα τ' ἀμπέλια, μαζὶ μὲ τὰ σταφύλια τους, γιὰ τὸ φιλὶ ἐκεῖνο!....

Ἀκόμα νομίζω πῶς μοσχοβολάει τὸ στόμα μου καὶ ἡ ψυχή μου, ἅμα θυμοῦμαι ἐκεῖνο τὸ φιλί!....

Καὶ τὸ ἄρωμά του θυμίζει πάντοτε, καὶ σήμερα ἀκόμα, τὴν ὕπαρξί μου ὅλη!...

Τὸ ζήτησα κατόπιν, ἔπειτα ἀπὸ καιρό, τὸ ἴδιο ἐκεῖνο τὸ φιλί, μὰ δὲν τὸ βρῆκα. Τὸ ἀμπέλι ἄλλοι χωρικοὶ τὸ γοίκιασαν, καὶ γιὰ τὴν κοπέλλα ἐκείνη κανένας δὲν βρέθηκε πληροφορίες νὰ μοῦ δώση...

Ἦταν ὄνειρο τῆς ἡλιάσεως, ἢ ἤτανε πραγματικότης;.

Κι' ἡ αἴσθησις τοῦ εὐωδίας τοῦ φιλιοῦ, καὶ τὴ ἀγλάδι ἀπὸ τὸ σακκίδιο, ὅπου κρατῶ, ξερὸ κόμμι, μαῦρο πλέον ἀπ' τὸν καιρό, εἶνε παραισθησις καὶ τοῦτο;...

Καὶ ἡ κράτησις ποὺ ὁ ἐπιλοχίας μοῦ ἐπέβαλε «ἐπὶ ἐγκαταλείψει θέσεως ἐνώπιον ἐχθροῦ... ἔστω καὶ φανταστικοῦ», ἦταν κι' αὐτὸ κόμμα, τῆς ἡλιάσεως ἰνδάλματα, τῆς φαντασίας καὶ τῆς ἐποχῆς τῶν σταφυλιῶν ἀποπλανητικὰ πράματα;...

Τί ἦταν;....

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΣΟΦΟΙ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΨΗΦΟ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ὡς γνωστόν, μὲ τὸ φεμινιστικὸ ζήτημα ἔχουν ἀσχοληθῆ οἱ διασημότεροι κοινωνιολόγοι καὶ σοφοὶ τῶν νεωτέρων χρόνων. Οἱ περισσότεροι ἀτ' αὐτοὺς ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικός, δικαιολογῶντας τὴ γνώμη τους, καθένας κατὰ τὸν δικό του τρόπο.

Ἰδοὺ τί γράφει, παραδείγματος χάριν, σχετικῶς ὁ Ρῶσσος κοινωνιολόγος Νοβικόφ:

«Κανεὶς δὲν μπορεῖ — λέει — νὰ ὑποστηρίξῃ λογικῶς ὅτι ὁ τελευταῖος χειρώνναξ μπορεῖ νὰ κάμη πιὸ ὀρθὴ καὶ δίκαιη χρῆσι τῆς ψήφου του ἀπὸ μιὰ ὁποιαδήποτε γυναῖκα.

»Οἱ συντηρητικοὶ ἰσχυρίζονται πώς, ὅταν θὰ ψηφίζη ἡ γυναῖκα, δὲν θὰ ὑπάρχη πειὰ γαλήνη καὶ ἠρεμία στὴν οἰκογένεια. Γιατὶ ἡ γυναῖκα — λέει — μπορεῖ ν' ἀνήκη σ' ἕνα κόμμα, ἐνῶ ὁ ἄνδρας σὲ ἄλλο... Ἀλλὰ μήπως καὶ σήμερα δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο; Μποροῦν νὰ ἐκπροσωπεύουν τὴν γυναῖκα νὰ ψηφίζη, δὲν μποροῦν ὅμως νὰ τὴν κάμουν νὰ μὴ σκέπτεται.

»Στὶς ἡμέρες μας ὁ σύζυγος καὶ ἡ σύζυγος μαλώνουν συχνὰ γιὰ ζητήματα πολὺ σπουδαιότερα ἀπὸ τὴν πολιτική. Συχνὰ οἱ ἄνδρες εἶνε ἀρρωστοι, καὶ ἡ γυναῖκες θρησκόληπτοι, μὰ ὅταν ὑπάρχει ἡ ἀλληλοκατανόησις, βρίσκουν τρόπο νὰ συνεννοοῦνται. Τὸ ἴδιο θὰ συμβαίνη καὶ μὲ τὴν πολιτική, ἀρκεῖ οἱ σύζυγοι ν' ἀγαπῶνται.

»Ἄλλος ἰσχυρισμὸς τῶν συντηρητικῶν εἶνε πὼς ὅταν ἡ γυναῖκες θὰ ἐκλέγουν ὑποψηφιότητα, οἱ ἄνδρες θὰ ψηφίζουν τὶς πιό... ὡραῖες, κι' ἔτσι τὰ σπουδαιότατα ζητήματα τοῦ Κράτους θὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰ «κοραλλένια» χείλη τῆς κυρίας τάδε, ἢ ἀπὸ τὰ ὡραῖα μάτια της.

»Ἀλλὰ μήπως καὶ σήμερα ἐμμέσως δὲν γίνεται τὸ ἴδιο; Ὁ ψηφοφόρος συνήθως ψηφίζει τὸν κ. Χ... γιατὶ ἡ κ. Χ... ἐνεργεῖ καὶ τρέχει γι' αὐτὸν καὶ ρητορεύει μὲ τὴν ὡραία φωνή της καὶ μὲ τὰ ἀκόμη ὡραιότερα χείλη της. Καὶ μεθαύριο ὁ κ. Χ... διορίζει ἢ παύει τοὺς ὑφισταμένους του κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς κ. Χ... στῆς ὁποίας τὰ ὡραῖα χείλη ὀφείλει τὴν ἐπιτυχία του...»

ΑΠΟ ΔΩ ΚΙ' ΑΠΟ ΚΕΙ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἕνα περίεργο Πολωνικὸ ἔθιμο. Ὁ χορὸς τῆς νύφης. Τὸ ξεθέωμα καὶ τὸ χαράτσι τῶν καλεσμένων. «Ὀρκίζομαι εἰς τὸν Σατανᾶ!...». Τὸ πάθημα ἑνὸς Ἄγγλου δικαστοῦ. Ἕνα νυφάγιο. Τὰ ρυμουλκά... γουρούνια, κτλ κτλ.

Ἕνα περίεργον ἔθιμον ἐπικρατεῖ σὲ πολλὰ χωριὰ τῆς Πολωνίας.

Τὴ βραδειὰ τοῦ γάμου, στὸ γλέντι ποὺ ἀκολουθεῖ, ἡ νύφη πρέπει νὰ χορέψη μὲ ὅλους τοὺς προσκαλεσμένους ἄνδρες. Αὐτὸ τέλος πάντων ὑποφέρεται. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ χορέψη μόνο. Πρέπει καὶ νὰ τοὺς κουράση σὲ τέτοιο σημεῖον, ὥστε νὰ τῆς ζητήσουν ἔλεος! Καὶ τότε ἡ νύφη γιὰ νὰ τοὺς ἀφήση νὰ καθήσουν ζητάει πληρωμή. Ὁ συγχορευτὴς της λοιπὸν πληρώνει καὶ... πέφτει σ' ἕνα κάθισμα, τσακισμένος ἀπὸ τὴν κούρασι. Ἀλλὰ ἡ νύφη παραλαβαίνει ἀμέσως ἄλλον, τὸν κουράζει καὶ αὐτόν, τοῦ δίνει χάρι ἀφοῦ πάρει τὰ... λύτρα κι' ὕστερα ἁρπάζει ἄλλον κι' ἄλλον, ὥς τὸν τελευταῖο.

Φανταστῆτε τώρα τί ἀντοχὴν πρέπει νὰ ἔχη ἡ νύφη.

Σὲ μερικοὺς γάμους, οἱ ἄνδρες λυποῦνται τὴ νύφη, κάνουν πὼς κουράζονται γρήγορα, πληρώνουν καὶ ἡσυχάζουν. Ἀλλὰ μερικοὶ τὸ θέλουν πεῖσμα. Ἀπὸ αὐτοὺς ὅμως, ὅταν ἐπιτέλους κουρασθοῦν, ἡ νύφη ζητάει πολὺ περισσότερα λύτρα. Ἔτσι δὲ συνήθως μαζεύει καὶ δίνει στὸν γαμπρὸ κάμμιὰ φορὰ περισσότερα ἀπ' ὅσα παίρνει προῖκα. Κι' αὐτὰ τάχει κερδισμένα μὲ τὸν κόπο της καὶ μὲ τὸν ἱδρῶτα της.

Τώρα τελευταῖα, σ' ἕνα Πολωνικὸ χωριὸ ἡ νύφη ἐχόρεψε μὲ τριακόσιους προσκαλεσμένους, τοὺς ἐκούρασεν ὅλους καὶ εἰσέπραξε κάμμιὰ τριανταριὰ χιλιάδες φράγκα, ποὺ θὰ πῆ πὼς δὲν ἦταν αἰσχροκερδής.

Ἀλλὰ ἄρχισε νὰ χορεύη ἀπὸ τὶς 9 μ. μ. τῆς Κυριακῆς κι' ἐσταμάτησε τὴ Δευτέρα τὰ μεσάνυχτα!...

* * *

Λένε συνήθως πὼς σὲ κάθε Ἀγγλικὸ σπίτι ὑπάρχει πάντα μιὰ Ἁγία Γραφή, ὅπως καὶ στὴ βαλίτσα κάθε Ἐγγλέζου. Αὐτὸ κι' ἂν εἶνε ἀκόμα ἀλήθεια, πάντως δὲν ἰσχύει γιὰ τοὺς ἔξω τῆς Ἀγγλίας Ἄγγλους. Καὶ νὰ ἡ ἀπόδειξις:

Σὲ μιὰ μικρὴ πόλι τῶν Ἰνδιῶν ἐπρόκειτο νὰ δικασθοῦν πέντε ἰθαγενεῖς γιὰ κάποιο ἔγκλημα. Ὅταν ἄρχισεν ἡ δίκη ὅμως, ὁ πρόεδρος εἶδε πὼς εἶχε χαθῆ τὸ Εὐαγγέλιο ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ὁρκισθοῦν οἱ μάρτυρες. Ἔψαξαν παντοῦ, μὰ δὲν τὸ βρῆκαν. Ὁ πρόεδρος ἔστειλε τότε σ' ὅλη τὴν πόλι, ὅπου ἔμεναν ἀρκετοὶ Ἐγγλέζοι, γυρεύοντας Εὐαγγέλιο ἢ Ἁγία Γραφή. Τοῦ κάκου ὅμως. Δὲν εἶχε κανείς.

Κι' ὅμως ἡ δίκη δὲν μποροῦσε ν' ἀναβληθῆ. Τότε ὁ πρόεδρος ζήτησε νὰ τοῦ φέρουν ἕνα βιβλίο δεμένο ποὺ νὰ μοιάζη ἐξωτερικῶς μὲ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς ὁρκωμοσίας. Βρῆκαν πράγματι ἕνα τέτοιο βιβλίο καὶ ὁ πρόεδρος ὥρκισε πάνω σ' αὐτὸ τοὺς μάρτυρας. Ἔβγαλε δὲ ἀπόφασι καταδικαστικὴ κι' ἔστειλε τοὺς πέντε ἰθαγενεῖς φυλακή.

Ὅταν ἐτελείωσεν ἡ δίκη, ἄνοιξεν ὁ πρόεδρος ἀπὸ περιέργεια τὸ βιβλίο, ποὺχε ὁρκίσει τοὺς μάρτυρας κι' ἐδιάβασε τὸν τίτλο: «Τὸ Ἡ μ ε ρ ο λ ό γ ι ο τοῦ Σ α τ α ν ᾶ!» Τί... διαβολικὴ σύμπτωσις!...

* * *

Ἕνα ἀγγλικὸ ἀτμόπλοιο πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἶχε προσαράξει σὲ κάτι ὑφάλους τῶν ἀκτῶν τῆς Αὐστραλίας, σ' ἕνα μέρος ἔρημο. Ἡ θέσις τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν ἦταν κρίσιμη. Ἄλλο βατόρι γιὰ νὰ ρυμουλκήση τὸ πλοῖο δὲν φαινόταν. Ἡ βάρκες, ποὺ ἔριξαν στὴ θάλασσα ἀναπροσγειρίσθηκαν ἀπὸ τὴν τρικυμία. Τὸ σκάφος ἔκανε νερὰ κι' ἡ μηχανὲς ἐσταμάτησαν. Σὲ μερικὲς ὧρες θὰ ἐβούλιαζε καὶ ἐλπίδες σωτηρίας δὲν ὑπῆρχαν πολλές.

Ὁ πλοίαρχος εἶχε τότε μιὰν σωτηρία ἐμπνευσι. Τὸ βατόρι ἐκτὸς τῶν ἐπιβατῶν εἶχε φορτωμένα καὶ γουρούνια. Ξέροντας λοιπὸν ὁ καπετάνιος πὼς τὰ γουρούνια κολυμποῦνε περίφημα, τἄδεσε μὲ σχοινιὰ τῶνα μὲ τἄλλο καὶ στὸ κοπάδι ἔδεσε ἕνα γερὸ κάβο ποὺ ἡ ἄλλη ἄκρη του ἦταν στερεωμένη στὸ πλοῖο. Τἄριξε κατόπιν στὴ θάλασσα καὶ τὰ γουρούνια παλεύοντας μὲ τὰ κύματα διευθύνθηκαν πρὸς τὴν ξηρά. Τραβῶντας ἔτσι σιγὰ-σιγὰ τὸ πλοῖο, τὸ ἐξεκόλλησαν ἀπὸ τοὺς ὑφάλους καὶ σὲ λίγη ὥρα τὸ ἐρυμούλκησαν κοντὰ στὴν ἀκτή.

Ποιὰ ἦταν ὅμως ἡ ἐκδήλωσι τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἐσώθηκαν ἀπὸ βέβαιο πνιγμό; Ἔσφαξαν τὰ γουρούνια γιὰ νὰ τραφοῦν, γιατὶ τὸ μέρος ὅπου ἐβρῆκαν ἦταν ἔρημο κι' ἡ τροφὲς τῆς ἀποθήκης τοῦ πλοίου εἶχαν καταστραφῆ ἀπὸ τὴν θάλασσα.